

[Ek toy aphrodisio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb028_f0290

SourceBoîte_028-3-chem | Musonius.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

καπούς μόνα μὲν ἀφορδίσια νομίζειν δίκαια τὰ ἐν γάμῳ καὶ ἐπὶ γενέσει παιδῶν συντελούμενα, ὅτι καὶ νόμιμά ἔστιν· τὰ δέ γε ἡδονὴν θηρώμενα ψιλὴν ἄδικα καὶ παράνομα, καὶν ἐν γάμῳ ἦ. συμπλοκαὶ δ' ἄλλαι εἰς μὲν κατὰ μοιχείαν παρανομώταται, καὶ μετριώτεραι τούτων οὐδὲν αἱ πρὸς ἄρρενας τοῖς ἄρρεσιν, ὅτι παρὰ φύσιν τὸ τόλμημα· δόσαι δὲ μοιχείας ἐκτὸς συνονοσίαι πρὸς θηλείας εἰσὶν ἐστερημένα τοῦ γίνεσθαι κατὰ νόμουν, καὶ αὗται πᾶσαι αἰσχραί, αἱ γε πράττονται δὲ ἀκολασίαιν.

10 δέ μετέ γε σωφροσύνης οὐτ' ἀν ἑταῖρα πλησίᾳσιν ὑπομείνει τις, οὔτ' ἀν ἐλευθέρα γάμου χωρὶς οὔτε μὰ Δία θεοπατήνη τῇ αὐτοῦ. τὸ γάρ μὴ νόμιμον μηδὲ εὐπρεπὲς τῶν συνονοσίῶν τούτων αἰσχρός τε καὶ ὄνειδος μέγα τοῖς θηρωμένοις αὐτάς· δόσεν οὐδὲ πράττειν φα-

15 νερῶς οὐδὲν ἀνέχεται τῶν τοιούτων οὐδείς, καὶν ἐπ' ὀλίγον ἐρυθρᾶν οἴως τε ἥ, ἐπικρυπτώμενοι δὲ καὶ λάθρᾳ οἵ γε μὴ τελέως ἀπεργωγότες ταῦτα τολμῶσιν.

3 s. exscripsit Clemens Alex. paedag. II 10, 92 p. 225 P.: ψιλὴ γάρ ἡδονή, καὶν ἐν γάμῳ παραληφθῆ, παρένομός ἔστι καὶ ἄδικος καὶ ἄλογος. cf. Sexti sent. 231. 232 Elt. μοιχείας τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πᾶς ὁ ἀπόλεστος. Μηδὲν ἔνεκα ψιλῆς ἡδονῆς ποτέ· numquam temperantiam ad voluptates venire propter ipsas dicit Sen. ep. 88, 29 4 ss. Ps.-Luc. amor. c. 20 ἥ πάντα τολμῶσα τεντρή την φύσιν αὐτὴν παρενόμησε 7 τὸ τόλμημα] respicitur Platonis leg. I p. 636 C. an praeceunte Panaetio vel Posidonio? 14 ὕθεν — 17 τολμῶσιν] cf. Art. Epict. III 22, 14. horum consimilia obtulerat Panaetius περὶ

1 τὰ (ut tacite corr. Gesn.²) A: τῶ M^d || 3 τὰ γέ δε A || 4 καὶν (ut tacite corr. Gesn.²) LA: καὶ M^d || 7 συνονοσίαι Iacobs animadv. in Stob. p. 231: οὐδέται LM^dA || 8 καὶ om. L || 10 οὐτ' Meineke: οὐν LM^dA | ἑτέρα A¹ corr. A² | πλησίᾳσι A, receptum Meineke || 11 ἐλευθέρια L || 12 αὐτοῦ tacite Meineke: αὐτοῦ libri || 13 τοτῶν om. A || 15 οὐδέται, <δέ> καὶν Meineke Stob. flor. v. IV p. LVII, sed transferebant καὶ particulam, quia invaliderat καὶν formula. ut idem sit quod καὶν καὶ, cf. Arr. Epict. diss. IV 7, 40

B.R.F.
MSS.

